

SVJETKI DAN SIROMAHA U VRIJEME PANDEMIJE I USAMLJENI SIROMASI

marti, 26 ianuarie 2021

Siromaha je bilo i bit e dok ima ljudi na kugli zemaljskoj. Svjetski se dan siromaha obilježava etvrtu godinu, ove godine održan je pod geslom “Pruži svoju ruku siromahu”.

Kako je istaknuo papa Franjo u svojoj poslanici, ovaj nas dan, obilježen ove godine 15. studenoga, upu uje na bliskost, solidarnost i ljubav, osobito u doba pandemije kada smo fizi ki sve udaljeniji jedni od drugih. Unato pandemiji, Papa nas podsje a da se siromasima ni u ovo vrijeme ne prestaje pružati ruka.

Siromaha je bilo i bit e dok ima ljudi na kugli zemaljskoj. U raznim krajevima svijeta ima onih koji nemaju ni za svakdašnji krug, takvima se šalje pomo iz razvijenih zemalja u obliku hrane, lijekova i drugih najosnovnijih životnih potrepaština. Siromah ne postaje ovjek po ro enju, iako imamo i takvih slu ajeva, siromahom se može postati u životu, zbog gubitka posla, zbog zatvaranja tvornica (a takvih je primjera svuda oko nas), zbog nesretnih životnih okolnosti koje mogu zadesiti svakoga. To bismo trebali imati na umu kada sretnemo siromahe. Neki od nas mogu siromasima dati više, neki manje, svatko prema svojim mogu nostima i svijesti. Svijesni moramo biti da nas svaka pružena pomo , koliko god skromna bila, približava Bogu i ljudima. Jer smo upu eni jedni na druge, jer smo društvena bi a.

No, pored siromaha kruha gladnih, ima sve više siromaha duhom gladnih, a to ne moraju biti nužno oni koji su mentalno bolesti. To su oni ljudi ostali sami na svijetu, iako su imali obitelji. Takvih “siromaha” ima jako puno danas. Starac ili starica, ne iji roditelji, ne iji baka ili djed, ostali su sami u svojim skromnim ili velikim, ogromnim ku ama. Cijeli su svoj život radili, odgajali i podizali djecu i unuke, koji su ovih zadnjih dvadeset godina napustili roditeljske ku e i krenuli za boljim životom, iako to bolji život ima razli ito zna enje. Otišli su jer “više ne vrijedi” obraditi ni polje, ne vrijedi raditi za neku prosje nu pla u, ne vrijedi ništa ono što su nam roditelji i djedovi i bake ostavili. Slanje novaca ne riješava njihovu “duševnu glad” za dragim osobama, za njihovom djecom i unucima. Virtualno gledanje dragih osoba ne e nadomijestiti zajedni ki ru ak ili ve eru, iako možda skromnije, ali puno sla e. Novcem se može napuniti stol svakojakom hranom, ali koja korist kada tu hranu nema tko blagovati?

Ova je godina tu glad još ja e istaknula. Ograni enja pu-tovanja iz drugih zemalja zbog opasnosti širenje opasnog virusa “osiromašila” je još više iona-ko “siromašna” mjestu ljudima i djecom. Potreba e biti uvijek, i za novcem, i za raznim postignu ima. Možda je nekad bolje “hraniti se” skromnije ali tu hranu podijeliti s nekim, pogotovo s sa starijim i (esto) ve pomalo nemo nim roditeljima i djedovima i bakama, koji su ostali sami u (našim, i ne samo našim) selima. Dajmo im tu “duševnu hranu” sada kada im je naj-potrebniya. Potpuno iskorijenjivanje ne može biti dobro. Koliko god drvo bilo veliko, ako nema vrsto korijenje, vjetar e ga prije ili kasnije is upati. Tako je i s ljudima, korijenje je tamo gdje je ovjek ro en, i gdje god otišao u svijet uvijek e ga korijeni vu i natrag. Možda kruh u rodnom mjestu nije toliko velik i lijep, ali je sigurno zdraviji i bolji za dušu.

Siromaštvo je, eto, poprimilo i druge, teže oblike. Na nama je pružiti “duševnu hranu“ onima kojima je najpotrebniya, po evši od naših najbližih. A kako se bliži Boži , napravimo koje dobro djelo, “nahranimo naše siromahe” i uda e se po eti doga ati.

Ako su narušeni, izgradimo opet “mostove” bliskosti me u generacijama, izgradimo ili popravimo

„mostove” unutar naših obitelji, unutar naše zajednice, jer mostovi su simbol zajedništva, zbližavanja, a prije nego li zajedno te mostove možemo pomoći i „siromasima” pored nas!

Maria Lacchici